

troer, at det maa indbrømmes, at Statsrevisionen tydelig nok, om det ogsaa kun skeer i en indirecte Form, gjør et Spørgsmaal i det Dieblit, den i sin Antegning siger, at der har fundet en Overskrivelse Sted, nævner den Forklaring, den har faaet, og udtaler, at den ikke kan finde sig tilfreds med denne Forklaring. — Paa samme Maade forholder det sig med den tredie Indstilling, hvorom der her er Spørgsmaal, den til Antegning 27. Der forelaae her en Overskrivelse paa nogle og tredjindstyve Rd. ved Arbeidet paa den syblige Dæmning ved Blimfjordens Udløb, angaaende hvilken Statsrevisionen slet ingen Forklaring havde faaet. Revisionen havde i Antegningerne bemærket, at der ikke var givet nogen Forklaring, og at denne Overskrivelse vilde blive at indstille, men Besvarelsen heraf løb blot paa, at Antegningen ikke gav Anledning til Besvarelse. Statsrevisionen havde saaledes Intet at støtte sig til, hvorpaa den kunde grunde en simpel Indstilling om, at Overskrivelsen skulde passere, thi den havde ikke faaet nogensomhelst Oplysning, der rejskerdiggjorde Overskrivelsen. — Udvalget har allerede i Betænkningens indledende Bemærkninger fremhævet, at der paa flere Steder har været nogen Uoverensstemmelse mellem vedkommende Ministerium og Statsrevisionen om, hvorvidt Underconti ere bindende eller ikke. Udvalget synes nu meest tilbøjeligt til at mene, at det vil komme an paa Anmærkningerne til Finantsloven. Statsrevisionen har derimod troet foruden Anmærkningerne til Finantsloven og de frebne Bilag som følge med disse, væsentlig at burde holde sig til Finantsudvalgets Betænkning. Naar Finantsudvalget har optaget de frebne Underconti i sin Betænkning, da har Statsrevisionen antaget, at det maatte være Rigsdagens Mening, at disse Underconti skulde gjælde. I Hensyn hertil har Statsrevisionen saaledes med Hensyn til de i Antegning 18 omhandlede „Andre Udgifter ved Jernbanecontrolen“ antaget, at de der ansførte Underconti maatte være bindende, da de udtrykkelig vare fremhævede i Finantsudvalgets Betænkning. Paa dette Punkt kommer der særligt den Omstændighed til, at der havde været en Different mellem Finantsudvalget og Ministeriet angaaende det paa

Undercontoen a opførte Forslag, idet der havde foreligget et Forslag fra Ministeriet, som gik ud paa en større Sum, men som Finantsudvalget havde foreslaaet nægtet. Naar Regnskabet saa viser en Overskrivelse netop paa den Post, som Finantsudvalget havde lagt særdeles Vægt paa, en Overskrivelse af omtrent 600 Rd., hvor Finantsudvalget kun vilde gaae ind paa, at der under visse Forudsætninger kunde bruges 200 Rd., troer jeg ikke, at det gaar an uden videre at sige: Da hele Contoen har en Mindreudgift, saa gjør det ikke noget, hvorledes de forskjellige Underconti stille sig. Med Hensyn til, at det seer ud, som om der paa hele denne Conto er en stor Mindreudgift, maa jeg isørigt tillige gjøre opmærksom paa, at dette ikke er saa forunderligt; thi naar man tager Hensyn til, hvor lidet Arbeide der i det Hele blev gjort ved Jernbanerne i Løbet af Finantsaaret 1864—65, saa er det aldeles naturligt, at „andre Udgifter ved Controlen“ maatte beløbe sig til bethydeligt Mindre end beregnet. Udvalget har endnu fremhævet den paa dette Punkt skete Refusion, men den har Statsrevisionen ikke troet at burde omtale, da den i det Hele foreslog Sagen henviist til næste Statsrevision. Jeg troer saaledes, at der i ethvert Fald bør staffles nærmere Oplysning om de forskjellige herhenhørende Poster; men det maa naturligvis afhænge af Rigsdagen. — Under Vandbygningsvæsenet er der i Antegning 28 nærmere omhandlet 3 Poster, med Hensyn til hvilke Statsrevisionen har troet at burde gjøre en Indstilling. Der var nemlig for Vandbygningsvæsenet til „Almindelige og uforudsæete Udgifter“ bevilget 1,150 Rd. Nu er der vel kun heraf udgivet 795 Rd. 71 ø, men i denne sidste Sum er blandt Andet indbefattet en Post til Vandbygningssinspecteuren som Honorar. Vandbygningssinspecteuren har en fast Gage af 1,800 Rd., og som technisk Consulent for Ministeriet har han desuden et Tillæg af 500 Rd.; ikke destomindre har han her under denne Post faaet 500 Rd. for Tilshyn med Veddinganlægget ved Helsingørs Havn. Da han er technisk Consulent og har et Honorar som saadan, har Statsrevisionen meent, at det var tvivlsomt, hvorvidt han kunde være berettiget til et særligt Honorar ved en Reilig-